

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci

žalobce: **A. C.**, bytem
zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem AK Na
Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4

proti

žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2014, č. j.: KUJI 79740/2014, sp. zn.
OOSČ 942/2014 OOSC/283/PK/3

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Ve včas podané žalobě žalobce napadal rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, odboru ostatních správních činností, vydané dne 9.12.2014, č.j. KUJI 79740/2014, sp. zn. OOSČ 942/2014 OOSC/283/PK/3 (dále jen napadené rozhodnutí), jímž bylo dle § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen správní orgán I.stupně),

vydané dne 23.7.2014, č.j. DOP/21645/2014/3126/2014-navr, a rozhodnutí tohoto orgánu bylo potvrzeno.

2. Žalobce podal žalobu, neboť nesouhlasil se závěrem žalovaného, dle kterého zmocněnec žalobce podal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I.stupně opožděně. K tomu žalobce uvedl, že požádal o doručení veškerých písemností podáním ze dne 20.6.2014 na elektronickou adresu Zmocněnci žalobce prvostupňové rozhodnutí na tuto adresu doručeno nebylo, a proto nebylo možné dovozovat účinky doručení fikcí při doručování na jakoukoliv jinou adresu. Správní orgán doručuje písemnosti tak, jako by účastník o doručování na elektronickou adresu nepožádal teprve tehdy, pokud je zpráva na elektronickou adresu vypravena avšak adresát nepotvrdí její přijetí (ust. § 19 odst. 8 správního řádu). K tomu žalobce odkázal na závěr č. 86 zasedání Poradního sboru Ministra vnitra ze dne 14.12.2009, dle kterého ve smyslu § 19 správního řádu nemůže nesprávné doručování poštou vést k uplatnění fikce doručení, neboť by zde nezákonnost postupu správního orgánu měla negativní dopad na právní postavení adresáta.
3. Žalobce uvedl, že na předmětné e-mailové adrese je kontaktní, což ostatně dokazuje žalovaný tím, že na tuto elektronickou adresu doručil napadené rozhodnutí. Pokud by správní orgán I.stupně také doručoval na adresu, nebyl by žalobce krácen na svém právu podat odvolání, neboť by se o prvostupňovém rozhodnutí dozvěděl. Žalobce podal odvolání z procesní opatrnosti neprodleně po tom, co se o možné existenci prvostupňového rozhodnutí dozvěděl, a to od třetí osoby, se kterou je zástupce žalobce ve styku a která pracuje na úřadě, který ve věci rozhodoval v I.stupni.
4. Z uvedených důvodů žalobce považoval napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhoval, aby soud rozsudkem rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Zároveň požadoval náhradu nákladů řízení.
5. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že je mu z úřední činnosti známo, že se správnímu orgánu I. stupně i dalším správním orgánům opakovaně nedaří na adresu doručovat, jelikož je uvedena v nevyhovujícím formátu s diakritikou. Zprávy zasílané na tuto adresu v rámci spisové služby není možné vůbec odeslat. Zprávy odesílané mimo spisovou službu se po odeslání vrací s informací, že je nelze doručit. Tato skutečnost byla zaznamenána v celé řadě přestupkových spisů, proto krajský úřad nepovažuje za nutné znovu opakovaně na tuto adresu zasílat další písemnosti. Žalovaný tedy nespatořoval pochybení správního orgánu I.stupně, když na tuto adresu nedoručoval, neboť se alespoň pokoušel o komunikaci prostřednictvím adresy, tedy bez diakritiky, odkud se mu vrátilo potvrzení o doručení bez zaručeného elektronického podpisu. V souladu se správním řádem bylo doručováno na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel.
6. Žalovaný se také pokoušel, a to neúspěšně, pro kontakt s žalobcem využít adresu Po zadání požadavku na odeslání napadeného rozhodnutí na tuto adresu podatelna informovala, že tuto adresu není možné použít a požadavek na odeslání písemnosti byl stornován. Tvzení, že je žalobce na uvedené adrese kontaktní, je nepravdivý.

7. Žalovanému se podařilo napadené rozhodnutí doručit na adresu žalobce a na adresu pro doručování evidovaném v informačním systému evidence obyvatel, což samo o sobě značí přesvědčení žalovaného o nespolehlivosti doručování písemností žalobci na elektronickou adresu.
8. Dle žalovaného lze doručovat na zvolenou elektronickou adresu pouze tehdy, nevylučuje-li to povaha věci (ust. § 19 odst. 3 správního řádu). Povahou věci vylučující možnost doručovat na zvolenou elektronickou adresu je možné rozumět např. smyšlenou nebo nefunkční elektronickou adresu jako v projednávaném případě.
9. Dále správní orgán musel zároveň dle § 19 odst. 1 správního řádu posoudit, zda doručování na elektronickou adresu přispěje k urychlení řízení. Je zřejmé, že adresa uvedená v nevyhovujícím formátu doručování neusnadnila.
10. Dle žalovaného se zřejmě v případě adres a jedná o dva různé formáty téže elektronické adresy. V situaci, kdy správní orgán musí rozklíčovat sdělený formát elektronické adresy a převést ho do formátu jiného, je v rozporu se smyslem ust. § 19 odst. 3 správního řádu, kterým je zrychlení a usnadnění správního řízení. Všechny správní orgány nemají zřízené odbory informatiky, se kterými by mohly obdobné záležitosti řešit.
11. Správní orgán I. stupně adresu neznal a neměl ji k dispozici na adresu věděl, že doručovat není možné, proto se alespoň pokusil s žalobcem komunikovat prostřednictvím adresy Jelikož se ani v tomto případě nepodařilo žalobci rozhodnutí doručit, zaslal jej správní orgán I. stupně na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, kdy na tuto adresu bylo rozhodnutí doručeno fikcí dne 4.8.2014. Odvolání bylo podáno dne 19.9.2014, tedy opožděně.
12. Žalovaný poukázal na obstrukční jednání zástupce žalobce, která jsou mu známa z úřední činnosti. Tento zástupce využívá různých procesních taktik, jejichž cílem je uplynutí jednoleté prekluzivní lhůty, tedy zániku odpovědnosti za přestupek.
13. Krajský soud v Brně rozhodl rozsudkem ze dne 11.5.2016, č.j. 41A 132/2014, kterým přezkoumávané rozhodnutí žalovaného ze dne 8.12.2014 zrušil a věc vrátil tomuto orgánu k dalšímu řízení. O nákladech řízení pak rozhodl tak, že žalovaný má povinnost žalobci nahradit náklady řízení ve výši 11943,93 Kč.
14. V odůvodnění tohoto rozsudku krajský soud uvedl, že žaloba žalobce je důvodná a věc posoudil následovně. Předně žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného o napadeném rozhodnutí, dle kterého posoudil odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I.stupně jako opožděné. Dle žalobce nebylo rozhodnutí správního orgánu I.stupně doručováno na žalobcem zvolenou elektronickou adresu. Podle § 20 odst. 1 správního řádu se fyzické osobě písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastížena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

15. Podle § 19 odst. 3 správního řádu, nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena i v budoucnu.
16. Z jazykového a systematického výkladu citovaných ustanovení správního řádu vyplývá, že sdělí-li účastník řízení správnímu orgánu adresu pro doručování (tzv. doručovací adresu), pak je správní orgán povinen doručovat písemnosti na tuto adresu, nikoli na adresu trvalého pobytu účastníka řízení. Relevantní komentářová literatura k tomuto institutu uvádí, že požadavek účastníka řízení, aby mu doručoval písemnosti na adresu pro doručování nebo na elektronickou adresu, je podáním ve smyslu § 37 správního řádu a musí tedy splňovat náležitosti podání a musí být učiněn tam stanoveným způsobem (odst. 4). Adresou pro doručování může být v případě fyzické osoby např. její faktický pobyt, tedy místo, kde skutečně žije, nebo jiná adresa (Vedral.J.Správní řád.Komentář.Bova Polygon,2006,s165) (srov. rozsudek NSS ze dne 8.2.2012, č.j. 3Ads 131/2011-44, dostupný na www.nssoud.cz).
17. Zákon tedy v daném případě tedy umožňuje doručování zásilek na adresu sdělenou účastníkem řízení, ale v ust. § 20 odst. 1 správního řádu tuto adresu uvádí jako první v pořadí. Pokud je tedy účastníkem řízení správnímu orgánu sdělena adresa pro doručování, a dojde ke splnění ostatních zákonem stanovených podmínek, je dle názoru soudu povinností správního orgánu doručovat písemnosti primárně na tuto adresu.
18. Jak vyplývá ze správního spisu, v podaném odporu ze dne 20.6.2014 zmocněnec správní orgán I.stupně požádal o doručování písemností na e-mailovou adresu Správní orgán I.stupně však tomuto požadavku nedostál a na tuto adresu nedoručoval ani v jednom případě. Zároveň se ve správním spise nenacházejí žádná oznámení zaslané zmocněnci žalobce, že by tuto e-mailovou adresu neakceptoval. Na požadovanou adresu bylo poprvé doručováno žalovaným v odvolacím řízení.
19. Krajský soud nemá pochyb o tom, že jsou správní orgány oprávněny neakceptovat požadavek účastníka řízení ohledně doručování na jím sdělenou elektronickou adresu, jsou-li pro to dány důležité důvody, zejména pak ukáže-li se, že takový postup nemůže přispět efektivitě správního řízení. To platí tím spíše, je-li zjevné, že účastník požaduje doručovat na elektronickou adresu nikoliv proto, aby bylo řízení urychleno, ale naopak, aby prodlužoval dobu vedení správního řízení. Tyto závěry ostatně vyplývají z judikatury NSS, přičemž soud poukázal na rozsudek ze dne 20.5.2015, č.j. 4 As 76/2015-37, v němž bylo konstatováno, že pokus o doručení prostřednictvím veřejné datové sítě ve smyslu § 19 odst. 8 správního řádu je projevem vstřícnosti veřejné správy a může být účastníku řízení odepřen, vyžaduje-li takové doručování zákon nebo povaha věci.
20. Blíže k tomu uvedeno v rozsudku NSS ze dne 13.8.2015, č.j. 9As 60/2015-39, v němž se podává, že pokud správní orgán dospěje k závěru, že doručování na elektronickou adresu k urychlení řízení prokazatelně nepřispěje (a neshledá ani žádné jiné důvody

opodstatňující takovéto doručování, resp. účastník řízení žádné jiné důvody netvrdí), je oprávněn účastníkovi na požadovanou elektronickou adresu nezasílat (a místo toho doručovat písemnosti tak, jako by účastník o doručování na elektronickou adresu nepožádal). Není tak však oprávněn učinit bez dalšího (...). V souladu se zásadou součinnosti správního orgánu s dotčenými osobami (§ 4 odst. 3 a 4 správního řádu) je správní orgán povinen účastníkovi sdělit, že mu nebude na jím požadovanou adresu doručovat a z jakých důvodů. Pouze takovýto postup bude šetřit procesní práva účastníků a umožní jim uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy (viz rozsudek NSS ze dne 30.3.2016, č.j. 10 As 5/2016-36).

21. Lze tedy konstatovat, že aby bylo možné ve správním řízení upustit od doručování na elektronickou adresu pro doručování sdělenou účastníkem řízení, je nezbytné splnění dvou základních podmínek. Správní orgán musí předně disponovat dostatečnými poznatky, na jejichž základě bude možné učinit si závěr, že doručování na elektronickou adresu nepřispěje k urychlení řízení, případně že tomuto postupu brání jiné závažné důvody. Současně pak musí správní orgán o neakceptování elektronické doručovací adresy účastníka odpovídajícím způsobem vyrozumět.
22. Krajský soud pak uvedl, že co se týče první shora uvedené podmínky má za to, aby mohl správní orgán usoudit, že doručování na elektronickou adresu nepřispěje k urychlenému řízení (kupř. proto, že adresát neposkytuje náležitou součinnost a přijetí zprávy nepotvrzuje či se zpráva správnímu orgánu vrací jako nedoručitelná), bude zásadně nezbytné učinit v rámci řízení alespoň jeden pokus o doručení na sdělenou adresu. Je-li takový pokus marný, není pak již správní orgán zpravidla povinen na tuto adresu dále doručovat, a to zejména za situace, kdy i další okolnosti nasvědčují tomu, že požadavek doručovat na elektronickou adresu je ryze účelový ve snaze řízení prodlužovat, či jej zatížit procesními vadami. Obdobný závěr lze ostatně vyčíst i z již citovaného rozsudku NSS, č.j. 9 As 60/2015-39, podle něhož ust. § 19 odst. 8 správního řádu je nutné vykládat tak, že správní orgán je povinen zasílat na požadovanou elektronickou adresu pouze první písemnost v řízení zasílanou adresátovi, resp. první písemnost zasílanou adresátovi od okamžiku, kdy tento požádal o doručování písemnosti na elektronickou adresu. Pokud účastník řízení převzetí této písemnosti nepotvrdí, je správní orgán oprávněn veškeré další písemnosti tomuto adresátovi zasílat rovnou tak, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Není tedy povinen se opětovně pokoušet o doručení písemnosti na elektronickou adresu adresáta.
23. K tomu odkázal na rozsudek NSS ze dne 24.7.2015, č.j. 8 As 55/2015-30.
24. V daném případě se správní orgán I.stupně měl na adresu pokusit doručovat již ode dne 20.6.2014. Své rozhodnutí však zaslal dne 22.7.2014 na elektronickou adresu (bez potvrzení adresáta se zaručeným elektronickým podpisem) a poté dne 23.7.2014 na doručovací adresu zmocněnce (.....). Stejně bylo postupováno v doručování předvolání k ústnímu jednání. V tomto postupu by soud neshledal pochybení, pokud by se nejdříve správní orgán I.stupně pokusil doručovat na e-mailovou adresu a poté přešel k doručování na adresu trvalého pobytu či jinou doručovací adresu.

25. Co se týče napadeného rozhodnutí, žalovaný postupoval odlišně, neboť jej dne 9.12.2014 zasílal přímo na elektronickou adresu Zmocněnec žalobce přijetí napadeného rozhodnutí dne 10.12.2014 potvrdil zprávou se zaručeným elektronickým podpisem odeslanou z totožné adresy.
26. Ohledně druhé výše uvedené podmínky platí, že pokud se správní orgán rozhodne nedoručovat na žalobcem, popř. zmocněncem zvolenou adresu, je správní orgán povinen jej o této skutečnosti informovat. Jak však vyplývá ze správního spisu, správní orgán I.stupně tak neučinil.
27. Požadavku řádného doručování správní orgán I.stupně svým postupem nedostál a soud ohledně doručování svého rozhodnutí shledal pochybení. Na základě shora uvedeného má soud za to, že správní orgán I.stupně byl povinen rozhodnutí primárně doručovat na zmocněncem žalobce sdělenou adresu pro doručování – na elektronickou adresu Jak vyplývá z výše uvedené judikatury, pokud měl správní orgán I.stupně za to, že na zmocněncem uvedenou elektronickou adresu není možné písemnosti doručovat, neboť tato neexistuje, měl zmocněnce o této skutečnosti informovat a dále písemnosti doručovat na adresu doručovací. Soud bere v potaz skutečnost, že v první polovině r. 2014 správní orgány neměly povědomost o existenci a funkčnosti e-mailových adres obsahujících ve svém znění znaménko diakritiky. Tento fakt ovšem nezabývá správní orgány povinností účastníkovi sdělit, že předmětná e-mailová adresa nebude ve správním řízení akceptována, neboť není s to řízení urychlit.
28. Odkazy na výše uvedenou judikaturu se soud vymezil proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.1.2016, č.j. 1 As 104/2015-27, jenž dle žalovaného dopadá na posuzovaný případ, neboť zmocněnec v průběhu řízení také požádal o doručování na elektronickou adresu Správní orgány se marně pokoušely o doručování na elektronickou adresu, proto přistoupily k doručování na adresu trvalého pobytu zmocněnce. Tento postup Nejvyšší správní soud považoval za správný, neboť zde nepochybuje, že omyl byl obecným zmocněncem vyvolán záměrně, kdy se komplikace s uvedenou elektronickou adresou opakují i v jiných případech.
29. Z rozsudku krajského soudu ze dne 28.4.2015, č.j. 10 A 41/2015-16, proti němuž kasační stížnost směřovala, není však jasné, v jakých případech správní orgány doručovaly na adresu či kdy na, neboť v odst. 7 rozsudku je uvedeno: „Dne 20.11.2013 obdržel správní orgán I.stupně odpor žalobkyně proti příkazu správního orgánu I.stupně ze dne 4.11.2013, jehož obsahem je dále žádost zmocněnce žalobkyně o doručování písemností na e-mailovou adresu:“. Dále soud pracuje s touto e-mailovou adresou, kdy v některých případech se na adresu správnímu orgánu nepodařilo doručit, došlo k „dočasnému pozdržení odeslání“ nebo zmocněnec potvrdil přijetí zprávy, avšak bez zaručeného elektronického podpisu. Krajský soud zde pouze dospěl k závěru, že pokud se nepodaří účastníkovi doručit na jím zvolenou adresu, je nutno přistoupit k doručování na adresu uvedenou v centrální evidenci obyvatel. V nyní posuzovaném případě soud upozorňuje též na skutečnost, že žalovaný napadené rozhodnutí na elektronickou adresu řádně doručil. Soud se proto neztotožnil s názorem ze dne 28.4.2015, neboť má zato, že tento nedopadá na projednávanou věc. Soud se tedy ztotožnil s žalobcem, že rozhodnutí správního orgánu I.stupně mu nebylo zákonným

způsobem doručeno, a to proto, že doručování na doručovací adresu tento správní orgán nerespektoval, ani se na doručovací adresu nepokusil doručit. Žalobci tedy nebylo rozhodnutí řádně doručeno, a proto nemohlo být odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí zamítnuto pro opožděnost.

30. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný (stěžovatel) kasační stížnost, když rozsudek krajského soudu napadal v celém rozsahu z důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. a/ s.ř.s. z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky krajským soudem v předcházejícím řízení.
31. Stěžovatel tedy měl za to, že otázka řádného doručení rozhodnutí správního orgánu I.stupně nebyla krajským soudem řádně a zákonným způsobem posouzena.
32. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 8.11.2018, č.j. 5 As 143/2016-21 rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11.5.2016 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.
33. V odůvodnění rozsudku mj. NSS uvedl, že mezi žalobcem a stěžovatelem není sporu o tom, že zmocněnec žalobce (P. K.) požádal v průběhu správního řízení o doručování na e-mailovou adresu: a že správní orgán I.stupně po marných pokusech o doručování na adresu (s vědomím rozdílu v diakritice) doručoval na adresu trvalého pobytu zmocněnce, resp. na jeho adresu pro doručování uvedenou v informačním systému evidence obyvatel. Jak vyplývá již z předkládací zprávy k podanému odvolání a dále – a to především – z vyjádření k žalobě, správní orgán I.stupně takto postupoval, neboť má osobní zkušenosti s postupem jmenovaného zmocněnce zastupující opakovaně v přestupkových řízeních, v nichž se na jím zvolenou elektronickou adresu nedaří doručovat, jelikož je uvedena v nevyhovujícím formátu s diakritikou. Jednoduše řečeno správnímu orgánu I.stupně bylo v době rozhodování z úřední činnosti známo, že na zmocněncem uvedenou elektronickou adresu nelze účinně doručovat z důvodu použití diakritiky, což je patrné ze správního spisu a zejména pak z vyjádření žalobce. Za této situace by bylo zcela formálním a v důsledku toho i nadbytečným trvat (bezvýhradně) na tom, že měl správní orgán I.stupně doručovat (bezvýsledně) na elektronickou adresu s užitím diakritiky, tj. A skutečnost, že se posléze na tuto adresu, resp. adresu převedenou do použitelného formátu podařilo doručit rozhodnutí stěžovatele jako odvolacího orgánu, na tomto závěru nic nemění. Jak již bylo uvedeno, je především odpovědností účastníka řízení, jaký způsob komunikace se správním orgánem zvolí a zvolí-li komunikaci prostřednictvím elektronické adresy, je třeba, aby se jednalo o adresu ve vyhovujícím (jednoduše použitelném) formátu. Pokud tomu tak v daném případě evidentně nebylo, je podle názoru Nejvyššího správního soudu pochopitelné, že správní orgán I.stupně přistoupil k doručení na elektronickou adresu s využitím vyhovujícího formátu, byť s vědomím rozdílu v diakritice – a to tím spíše, že po odeslání obdržel potvrzení o přijetí zprávy (s podpisem „*zastupce.eu server pro zastupovani*“). Vzhledem k tomu, že se jednalo o potvrzení bez zaručeného elektronického podpisu, byl správní orgán I.stupně nepochybně oprávněn v souladu s § 19 odst. 8 a 9 správního řádu postupovat při doručování dále tak, jako by žalobce, resp. zástupce o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Povinnost doručovat primárně na účastníky zvolenou doručovací (elektronickou adresu) totiž není absolutní, jak již

Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 24.7.2015, č.j. 8 As 55/2015-26, publ. pod č. 3284/2015 Sb. NSS.

34. To znamená, že správní orgán I. stupně správně podle § 20 odst. 1 správního řádu přistoupil k doručení svého rozhodnutí na adresu zástupce žalobce evidovanou v informačním systému evidence obyvatel tj. Jestliže si zástupce žalobce tuto písemnost, která byla uložena na poště, nevyzvedl ve lhůtě 10 dnů, je třeba ji považovat dle § 24 odst. 1 správního řádu za doručenou – a to poslední den této lhůty, tedy dne 4.8.2014, jak je zřejmé z doručenky založené ve správním spisu.
35. Lze proto uzavřít, že fikce doručení byla v tomto případě uplatněna zcela v souladu s právními předpisy a relevantní judikaturou k doručování na elektronickou adresu bez diakritiky, zejm. rozsudkem ze dne 27.1.2016, č.j. 1 As 104/2015-27, publ. pod č. 3406/2016 Sb. NSS, od jehož závěru nebylo důvodu se jakkoliv odchylovat. V případě posuzovaném v citovaném rozsudku stejně tak jako v případě žalobce je zjevná snaha správního orgánu I.stupně doručit rozhodnutí zmocněnci žalobce. Po neúspěšném pokusu o doručení na elektronickou adresu – (s vědomí rozdílu v diakritice) – doručoval správní orgán I.stupně na adresu trvalého pobytu, kterou má zmocněnec žalobce na ohlašovně (!), resp. na adresu, kterou si nechal v centrální evidenci obyvatel uvést jako adresu pro doručování písemností. Ani zde nebyl při pokusu o doručování zastížen a uloženou zásilku si následně nevyzvedl. K doručení proto došlo fikcí dne 4.8.2014, jejíž uplatnění v dané věci nelze zpochybňovat s odkazem na nesprávnost doručování.
36. Závěry krajského soudu vyslovené v napadeném rozsudku nemohou obstát a jejich neudržitelnost je umocněna tím spíše, že P. K., zástupci žalobce ve správním řízení, musely být komplikace s doručováním ze strany správních orgánů na zvolenou elektronickou adresu s diakritikou známy, neboť se opakují v celé řadě případů, v nichž jmenovaný vystupoval jako zástupce jiných přestupců. Přesto opakovaně o doručování na tuto adresu žádal. Jak již ohledně zvolené elektronické adresy poznamenal Nejvyšší správní soud již ve výše zmíněném rozsudku č.j. 1 As 104/2015-27, *„[v]olba adresy, kombinující slova „obecný“ (krátce) a „zástupce“ (dlouze) ani nemůže mít jiný účel, než právě zkomplikování doručování zvolenému obecnému zmocněnci, z něž pak zastoupené osoby a jejich zástupci těží v řízení ve správním soudnictví“*. Podobně jako u jiných případů použití elektronické adresy s diakritikou se i v nyní posuzovaném případě jedná o předem promyšlený procesní postup, který má za cíl komplikovat a protahovat správní řízení, resp. generovat v rámci řízení problémové situace, jež mohou s určitou mírou pravděpodobnosti vést k formálním pochybením správních orgánů a dosáhnout tak v důsledku toho zániku odpovědnosti za přestupek. Zástupce žalobce tudíž nemohl být v dobré víře, a proto jeho jednání nelze poskytnout soudní ochranu; k tomu srov. rozsáhlou judikaturu NSS – nejen opakovaně uváděný rozsudek č.j. 1 As 104/2015-27, ale i další, v nichž vystupoval stejný zástupce a jako elektronickou adresu pro doručování užil právě adresu: ..., namátkou např. rozsudek ze dne 1.6.2016, č.j. 2 As 27/2016-45 či rozsudek ze dne 20.4.2017, č.j. 1 As 258/2016-28. Pokud chtěl zástupce žalobce korektně elektronicky komunikovat se správním orgánem I.stupně, mohl tak učinit např. prostřednictvím adresy (se zaručeným elektronickým podpisem), ze které podal nejen odpor, ale i odvolání a evidentně ji při úředním styku úspěšně používal.

37. S ohledem na shora uvedené NSS shledal kasační stížnost důvodnou, a proto dle § 110 odst. 1 s.ř.s. napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V tomto řízení je krajský soud vázán právním názorem NSS, který byl vysloven v odůvodnění tohoto rozsudku.
38. Krajský soud v Brně ve věci pak nařídil jednání na den 19.12.2018, k tomuto jednání se žalobce, ani jeho právní zástupce, ale ani žalovaný (jeho zástupce) nedostavili, žalovaný se z jednání omluvil a souhlasil s jednáním v jeho nepřítomnosti.
39. Krajský soud v Brně pak téhož dne rozhodl, tak jak uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
40. Krajský soud v Brně rozhodl jinak (nyní žalobu zamítl), než rozhodoval „poprvé“, rozsudkem ze dne 11.5.2016, č.j. 41 A 132/2014-54, kdy rozhodnutí žalovaného zrušil.
41. Krajský soud nyní žalobu zamítl, a to z následujících důvodů.
42. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu (jeho odůvodnění) totiž vyplynulo, že dle názoru NSS správní orgán I.stupně doručoval žalobci správně na doručovací adresu, tedy doručoval zákonným způsobem (v souladu se správním řádem a jeho ustanoveními o doručování), rozhodnutí bylo doručeno fikcí dne 4.8.2014, přičemž ze správního spisu vyplynulo, že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo správnímu orgánu zasláno až 19.9.2014, tedy až po uplynutí 15-ti denní lhůty od doručení prvostupňového rozhodnutí.
43. S ohledem na tuto skutečnost, tedy na to, že odvolání bylo podání po zákonem stanovené lhůtě, žalovaný rozhodl správně, když odvolání žalobce jako opožděné zamítl.
44. Z těchto důvodů krajský soud posoudil věc znovu tak, že žaloba důvodná není, když, jak uvedeno, odvolání bylo podáno opožděně, a proto ji soud dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
45. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, žalovanému kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně 19. prosince 2018

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně